

Warszawa, dnia 23 lutego 2012 r.

Poz. 10

**KOMUNIKAT NR 6
PREZESA URZĘDU LOTNICTWA CYWILNEGO**

z dnia 22 lutego 2012 r.

w sprawie zdarzenia lotniczego Nr 417/11

Na podstawie § 31 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu z dnia 18 stycznia 2007 r. w sprawie wypadków i incydentów lotniczych (Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 225), w związku z zarządzeniem nr 14 Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie wprowadzenia klasyfikacji grup przyczynowych zdarzeń lotniczych (Dz. Urz. ULC z 2006 r. Nr 10, poz. 43) ogłasza się, co następuje:

1. Wypadek lotniczy, który wydarzył się w dniu 3 maja 2011 r., na spadochronie Drakkar 290, klasyfikując do kategorii:

**"Czynnik ludzki"
w grupie przyczynowej: "Brak kwalifikacji – H2".**

2. Opis okoliczności wypadku:

Uczeń-skoczek (lat 22) wykonywał swój pierwszy skok ze spadochronem z wysokości 1000 m i z samoczynnym otwarciem czaszy głównej (lina desantowa). Po prawidłowym i całkowitym wypełnieniu się czaszy głównej, uczeń odhamował linki sterownicze, a następnie po ok. 15 sekundach szybowania wyczepił czaszę główną i otworzył zapasową. Czasza zapasowa wypełniła się prawidłowo. Według ucznia, podjęcie decyzji o wyczepieniu czaszy głównej, podyktowane było tym, że slajder niecałkowicie zsunął się do dołu. Jednak według oceny wyrzucającego, otwarcie czaszy głównej, a w tym zsuniecie się slajdera było całkowicie prawidłowe. Po dolecaniu w rejon lądowania uczeń-skoczek zbudował prawidłową rundę do lądowania, ale nie ustawił się dokładnie na kierunku pod wiatr i nie przygotował sylwetki do lądowania. Po wyhamowaniu spadochronu na wysokości ok. 15÷20 m nastąpiło przyspieszenie opadania. Uczeń-skoczek twardo przyziemił z przednio-bocznym wiatrem na rozstawione nogi, doznając poważnych obrażeń ciała.

Prędkość wiatru przy ziemi podczas skoków wynosiła 3÷5 m/s.

3. Przyczyna wypadku lotniczego:

Państwowa Komisja Badania Wypadków Lotniczych, zwana dalej "PKBWL", ustaliła, że przyczynami wypadku lotniczego były:

- niewłaściwa ocena wysokości lotu i kierunku wiatru w fazie lądowania, co doprowadziło do ściągnięcia linek sterowniczych na zbyt dużej wysokości i spowodowało przyziemienie ze zwiększoną prędkością opadania;
- przyjęcie niewłaściwej sylwetki podczas przyziemienia, co doprowadziło do doznania przez ucznia-skoczka obrażeń ciała.

4. Zalecenia PKBWL dotyczące bezpieczeństwa:

PKBWL nie wydała zaleceń, akceptując zastosowane środki profilaktyczne opracowane przez organizatora skoków:

Podczas szkoleń naziemnych uczniów-skoczków zwraca się większą uwagę na wytrenowanie właściwej sylwetki skoczka zarówno podczas oddzielania od statku powietrznego, wolnego spadania, jak i podczas lądowania. Szkolenie prowadzi się z uwzględnieniem sprawności fizycznej i psychomotorycznej danego ucznia oraz z odpowiednim dostosowaniem liczby powtarzanych ćwiczeń.

p.o. Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego

**Wiceprezes ds. Standardów Lotniczych
Tomasz Kądziołka**